

USNESENÍ

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Pavly Pjajčikové a soudců JUDr. Roberta Pazderského a Mgr. Magdaleny Bačíkové ve věci exekuce vedené oprávněnou **STAVEBNÍ MECHANIZACÍ CZ, s.r.o.**, se sídlem Praha 3, Husinecká 903/10, zastoupenou JUDr. Jitkou Rosenbachovou, advokátkou, se sídlem Brno, Veverí 456/9, proti povinnému **L.S.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX *pro 21.384 Kč s příslušenstvím*, k odvolání oprávněné proti usnesení Mgr. Marcely Petrošové, soudní exekutorky Exekutorského úřadu Břeclav, se sídlem Břeclav, U Tržiště 9, ze dne 30. 4. 2015, č. j. 160 EX 1716/11-118,

t a k t o :

I. Usnesení soudní exekutorky se **ve výroku II. mění** tak, že povinný je povinen nahradit soudní exekutorce náklady exekuce ve výši 5.445 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

II. Usnesení soudní exekutorky se **ve výroku III. mění** tak, že povinný je povinen nahradit oprávněné náklady exekučního řízení ve výši 3.122 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám právní zástupkyně oprávněné.

III. Soudní exekutorka je povinna zaplatit oprávněné na nákladech odvolacího řízení 1.561 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám právní zástupkyně oprávněné.

O d ů v o d n ě n í :

Odvoláním napadeným usnesením soudní exekutorka zastavila exekuci (výrok I. usnesení), uložila oprávněné zaplatit soudní exekutorce náklady exekuce ve výši 5.929 Kč (výrok II. usnesení) a povinnému uložila nahradit oprávněné náklady exekučního řízení ve výši 9.970,40 Kč (výrok III. usnesení). V odůvodnění uvedla, že exekuce byla zastavena se souhlasem oprávněné pro nemajetnost povinného. O náhradě nákladů exekuce, které tvoří paušálně určené hotové výdaje ve výši 3.500 Kč dle § 13 vyhlášky Min. spravedlnosti č. 330/2001 Sb., náhrada za ztrátu času ve výši 1.400 Kč dle § 14 citované vyhlášky a 21% DPH dle § 87 odst. 1 e. ř., rozhodla dle ust. § 89 věty druhé e. ř. Protože povinný nese procesní zavinění na zastavení exekuce, uložila mu zaplatit oprávněné náklady exekučního řízení ve výši 9.970,40 Kč tvořené odměnou za právní zastoupení dle § 7 odst. 5 ve spojení s ust. § 11 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., režijních paušálů dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a náhrady nákladů exekuce dle výroku II. usnesení, které je oprávněná povinna hradit exekutorovi.

Proti výroku II. usnesení podala odvolání oprávněná, která s odkazem na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 455/08 namítla, že zastavení řízení nezavinila, neboť řádně získala soudní cestou ex. titul na svou pohledávku, což jí stálo náklady soudního řízení, poté navrhla provedení exekuce, avšak exekutorovi se již nepodařilo z takto nařízené exekuce získat výtěžek. Dále namítla, že náklady požadované exekutorkou nebyly nikterak odůvodněny. Navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení soudní exekutorky změnil tak, že oprávněná není povinna exekutorce žádné náklady „řízení“ hradit.

Soudní exekutorka ve svém vyjádření k odvolání oprávněné uvedla, že oprávněná si při podání exekučního návrhu nepočínala s patřičnou mírou pečlivosti, když si před jeho podáním neprověřila majetkové poměry povinného. Pokud by tak učinila, návrh by pravděpodobně nepodala, neboť z obsahu spisu exekutorky je zřejmé, že proti povinnému bylo v době podání návrhu vedeno několik exekucí v celkové výši jistin 1.194.270,60 Kč s příslušenstvím. Soudní exekutorka proto oprávněné dle ust. § 89 věty druhé o. s. ř. uložila povinnost k zaplacení nákladů exekuce. K výši přiznaných nákladů uvedla, že je představují paušálně určené hotové výdaje ve výši 4.235 Kč včetně DPH a náhrada za ztrátu času ve výši 1.694 Kč včetně DPH, a to za ztrátu času dne 19. 12. 2011 při pracovní cestě za povinným (Břeclav - Uherské Hradiště a zpět) za 4 hodiny, a za ztrátu času dne 17. 12. 2012 při pracovní cestě za povinným (Břeclav - Uherské Hradiště a zpět) za 3 hodiny. Navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil.

Odvolací soud dospěl k závěru, že se jedná o odvolání podané včas, osobou oprávněnou k podání odvolání a odvolání směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné. Oprávněná podaným odvoláním napadla pouze výrok II. usnesení, na kterém je však závislý i výrok III. usnesení. Z podnětu podaného odvolání tedy odvolací soud přezkoumal výrok II. a na něm závislý výrok III. napadeného rozhodnutí soudní exekutorky (§ 212 písm. a/ o. s. ř.) a řízení jejich vydání předcházející.

Odvolací soud aplikoval při rozhodnutí zákon č. 120/2001, exekuční řád ve znění zákona č. 286/2009 Sb. (čl. II. bod 1 přechodných ustanovení zákona č. 286/2009 Sb.) a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění do 31. 12. 2012 (čl. II. bod 1 přechodných ustanovení k zákonu č. 396/2012 Sb.).

Z obsahu spisu se podává, že exekuce na majetek povinného byla nařízena usnesením Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 13. 10. 2011, č. j. 6 EXE 642/2011-11, podle rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 7. 6. 2011, č. j. 12 EC 302/2009-55. Provedením exekuce byla pověřena Mgr. Marcela Petrošová. Povinný v době zahájení exekuce vlastnil id. 1/3 pozemku p. č. 111, jehož součástí je dům č. p. XXXXX v k. ú. XXXXX, byla na něj evidována motorová vozidla Škoda Felicia, Nissan Maxima (statut: dočasně) a VW LT (statut: v převodu), měl blokováné účty u GE Money bank, a.s. a ČSOB a.s., byly proti němu vedeny další exekuce (prodejem spoluvlastnického podílu na nemovitých věcech, příkázáním pohledávky z účtu). V průběhu exekuce soudní exekutorka vydala exekuční příkazy zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech povinného, prodejem všech postižitelných movitých věcí povinného, srážkou ze mzdy povinného a příkázáním pohledávky z účtu povinného. Ve dnech 19. 12. 2011 a 17. 12. 2012 vykonali pracovníci exekutorky cestu za povinným na adresu XXXXX. Dne 11. 9. 2014

sdělila soudní exekutorka oprávněně, že průběh exekuce ukazuje, že výtěžek nepostačí ani ke krytí nákladů exekuce a je tak dán důvod pro zastavení exekuce pro nemajetnost povinného, požádala oprávněnou o souhlas se zastavením exekuce s tím, že bude mít za to, že se zastavením exekuce souhlasí, pokud se ve lhůtě 20ti dnů nevyjádří. Oprávněná se ve stanovené lhůtě nevyjádřila, exekutorka proto o zastavení exekuce, nákladech exekuce a nákladech řízení rozhodla odvoláním napadeným usnesením.

Dle ust. § 89 e. ř., dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. V případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi oprávněný.

Otázkou práva exekutora na uhrazení nákladů exekuce, a to zejména v případech, kdy došlo v průběhu exekuce k jejímu zastavení z důvodu zjištění nedostatku majetku ke krytí nákladů exekuce, se ve své rozhodovací činnosti mnohokrát a opakovaně zabýval Ústavní soud České republiky. V usnesení ze dne 12. 9. 2006, sp. zn. Pl. ÚS-st. 23/06, byl přijat právní závěr, že: "Není porušením čl. 11 a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jestliže obecný soud při rozhodování o nákladech exekuce v případě, že je exekuce zastavena pro nedostatek majetku na straně povinného a na straně oprávněného nelze shledat procesní zavinění za zastavení exekuce (při respektování požadavku náležité opatrnosti a uvážlivosti), přizná exekutorovi náhradu nákladů řízení vůči povinnému.", přičemž následující rozhodnutí Ústavního soudu i Nejvyššího soudu ČR tento závěr respektovala, rozvíjela a dovodila jeho aplikaci i na novelizovaná znění ust. § 89 exekučního řádu (srov. např. stanovisko Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Cpjn 200/2005 a náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 455/2008).

Exekuce byla zastavena z důvodu nemajetnosti povinného, o nákladech exekuce a nákladech účastníků tedy mělo být rozhodováno dle ust. § 89 e. ř., které je nutné interpretovat v souvislosti s ust. § 271 o. s. ř., podle něhož se zároveň posoudí důvody, které k zastavení vedly (srovnej např. II. ÚS 2740/08, I. ÚS 1294/09). Oprávněné lze zavinění na zastavení exekuce přičítat, pokud nedbala požadavku náležité opatrnosti a uvážlivosti a návrh na nařízení exekuce podala, ačkoliv jí byly k dispozici poznatky, z nichž by se dalo předvídat, že exekuce bude pro nemajetnost povinného zastavena (viz náleží Ústavního soudu ČR IV. ÚS 2888/07).

Na rozdíl od soudní exekutorky se odvolací soud nedomnívá, že oprávněná zastavení exekuce procesně zavinila. Pokud oprávněná v minulosti vůči povinnému sama nevedla neúspěšnou exekuci, nemohl jí být stav jeho majetku znám, neboť její možnosti zjistit majetek povinného jsou (na rozdíl od exekutora) velmi omezené. Pouze ze skutečnosti, že proti povinnému je vedeno několik exekucí (což je skutečnost zřejmá z veřejně přístupného katastru nemovitostí), není bez dalšího možné usuzovat na neúspěšnost exekuce další. Povinný měl spoluvlastnický podíl na nemovitostech, vlastnil automobily, byl zaměstnán, což jsou skutečnosti obecně svědčící spíše pro úspěšnost exekuce. Oprávněné nemohl být znám obsah spisů pověřené exekutorky či jiných exekutorů, z nichž by bylo možné stav majetku povinného a výši jeho dluhů, tedy i případné „předlužení“ zjistit.

Při rozhodování o povinnosti k úhradě nákladů exekuce proto odvolací soud neshledal u oprávněné žádné okolnosti svědčící o jejím procesním zavinění na zastavení exekuce, neboť

návrh na nařízení exekuce podala důvodně a při podání návrhu dbala náležité opatrnosti a uvážlivosti. Stejně tak nebylo zavinění na zastavení exekuce shledáno na straně exekutora. Protože byla exekuce zastavena pro nemajetnost povinného a oprávněné ani soudní exekutorce nelze vytýkat zavinění na tomto zastavení, měla být povinnost k úhradě nákladů exekuce, stejně jako povinnost k náhradě nákladů oprávněné, uložena povinnému.

Odvolací soud dále zkoumal, zda výše exekutorkou přiznaných nákladů exekuce v částce 5.929 Kč byla stanovena po právu. Ust. § 87 odst. 1 e. ř. stanoví, že náklady exekuce jsou mimo jiné náhrada paušálně určených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času a DPH. Výši odměn a náhrad soudního exekutora stanoví vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., (dále jen jako vyhláška), dle které je náhrada hotových výdajů určena paušální částkou 3.500 Kč (§ 13 odst. 1 vyhlášky) a exekutorovi náleží při úkonech exekuční činnosti vykonávaných v místě, které není sídlem jeho úřadu, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět náhrada za promeškaný čas ve výši 50 Kč za každou započatou čtvrt hodinu (§ 14 vyhlášky). Exekutorka požadovala za cesty Břeclav – Uherské Hradiště konané ve dnech 19. 12. 2011 a 17. 12. 2012 celkovou náhradu za ztrátu času v délce 7 hodin (tj. 28 čtvrt hodin). Tato náhrada však náleží exekutorce pouze za čas strávený cestou, nikoliv i za čas strávený na místě prováděného úkonu. Ze sídla úřadu exekutorky cestovali její pracovníci ve výše uvedených dnech na adresu XXXXX, která dle plánovače cesty na www.mapy.cz trvá 1 hodinu a 2 minuty, tzn. 5 započatých čtvrt hodin. Exekutorce tak náleží náhrada za ztrátu času pouze za 20 čtvrt hodin, tj. ve výši 1.000 Kč. Odvolací soud tedy exekutorce přiznal náhradu nákladů exekuce ve výši 5.445 Kč, sestávající z paušálně stanovené náhrady hotových výdajů ve výši 3.500 Kč podle § 13 odst. 1 vyhlášky, náhrady za ztrátu času ve výši 1.000 Kč dle § 14 vyhlášky a DPH k této částce ve výši 21%, tj. 945 Kč.

Odvolací soud tedy výrok II. napadeného rozhodnutí soudní exekutorky dle ustanovení § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř., § 254 odst. 1 o. s. ř. a § 52 odst. 1 exekučního řádu změnil tak, že povinnost k náhradě nákladů exekuce uložil povinnému, a to v částce 5.445 Kč.

Protože byl změněn výrok II. napadeného usnesení a povinnost k náhradě nákladů exekuce byla nově uložena povinnému, musel odvolací soud změnit i výrok III. usnesení, neboť součástí náhrady nákladů řízení, které má povinný nahradit oprávněné, již nebudou náklady exekuce. Oprávněná, která má nárok na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku (§ 87 odst. 2 e. ř.), byla v řízení zastoupena advokátem, její účelně vynaložené náklady proto tvoří odměna a náhrada nákladů advokáta určená dle vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2012 (čl. II. přechodných ustanovení vyhl. č. 486/2012 Sb.). Náklady řízení, které má povinný oprávněné zaplatit jsou tak následující: odměna ve výši 1.980 Kč za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení a podání návrhu na nařízení exekuce) podle § 11 odst. 2 písm. e/ cit. vyhl. při sazbě odměny z tarifní hodnoty 21.384 Kč dle § 7 bod 5 ve spojení s § 11 odst. 2 cit. vyhl. ve výši 990 Kč za úkon, paušální náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby ve výši 600 Kč při sazbě náhrady podle § 13 odst. 3 cit. vyhl. ve výši 300 Kč za úkon, náhrada 21 % DPH, kterou je zástupce povinné po zaokrouhlení povinen odvést z odměny a náhrad ve výši 542 Kč. Celkem je tak povinný povinen oprávněné nahradit náklady řízení ve výši 3.122 Kč ve lhůtě 3 dnů od

právní moci tohoto usnesení (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) k rukám právního zástupce povinné (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Odvolací soud tedy výrok III. napadeného rozhodnutí soudní exekutorky dle ustanovení § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř., § 254 odst. 1 o. s. ř. a § 52 odst. 1 exekučního řádu změnil tak, že povinný je povinen nahradit oprávněné náklady exekučního řízení ve výši 3.122 Kč.

O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. V části exekučního řízení, v níž se jedná o nárocích exekutora na náklady exekuce, je soudní exekutor účastníkem řízení (viz stanovisko Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. Cpjn 200/2005 a stanovisko Ústavního soudu, sp. zn. Pl. ÚS–st. 23/06). Oprávněná byla se svým odvoláním zcela úspěšná a naopak soudní exekutorka byla se svým požadavkem na úhradu nákladů exekuce proti oprávněné neúspěšná. Oprávněná tedy má vůči soudní exekutorce dle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (viz usnesení Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 3008/11). Oprávněná byla i v odvolacím řízení zastoupena advokátem. Odměnu a náhradu nákladů advokáta odvolací soud určil dle vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2013 (čl. II. přechodných ustanovení vyhl. č. 120/2014 Sb.). Náklady odvolacího řízení, které je soudní exekutorka oprávněné povinna zaplatit jsou tak následující: odměna ve výši 990 Kč za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 2 písm. e) cit. vyhl. při sazbě odměny z tarifní hodnoty 21.384 Kč dle § 7 bod 5 ve spojení s § 11 odst. 2 cit. vyhl. ve výši 990 Kč za úkon, paušální náhrada hotových výdajů za jeden úkon právní služby ve výši 300,-Kč při sazbě náhrady podle § 13 odst. 3 cit. vyhl. ve výši 300 Kč za úkon, náhrada 21 % DPH, kterou je zástupce oprávněné po zaokrouhlení povinen odvést z odměny a náhrad ve výši 271 Kč. Celkem je tak soudní exekutorka povinna nahradit oprávněné náklady odvolacího řízení ve výši 1.561 Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) k rukám právního zástupce oprávněné (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Ve Zlíně dne 6. října 2015

JUDr. Pavla Pjajčiková
předsedkyně senátu

v z. JUDr. Robert Pazderský v. r.
pověřený člen senátu
z důvodu nepřítomnosti předsedy senátu
podepsáno zastupujícím členem senátu
dle § 158 odst. 1 o. s. ř.

Za správnost vyhotovení:
Věra Novotná